

**XXV JUBILEUSZOWA
KONFERENCJA
HEMIPTEROLOGICZNA
MSZYCE I INNE PLUSKWIAKI**

KSIĄŻKA ABSTRAKTÓW

Katowice – Kochcice, 24-27 kwietnia 2017

Katedra Zoologii
Wydział Biologii i Ochrony Środowiska
Uniwersytet Śląski w Katowicach

**XXV JUBILEUSZOWA OGÓLNOPOLSKA
KONFERENCJA HEMIPTEROLOGICZNA**

Katowice-Kochcice, 24 – 27kwietnia 2017 r

TROPIDUCHIDAE (HEMIPTERA: FULGOROMORPHA) EOCEŃSKIEGO BURSZTYNU BAŁTYCKIEGO

Adam Stroński¹, Jacek Szwedo²

¹ *Polska Akademia Nauk, Muzeum i Instytut Zoologii, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa*

² *Uniwersytet Gdański Wydział Biologii, Katedra Zoologii Bezkręgowców i Parazytologii, ul. Wita Stwosza 59, 80-308 Gdańsk*

Rodzina pluskwiaków Tropiciduchidae Stål, 1854 w obecnym ujęciu taksonomicznym jest jedną z najbardziej zróżnicowanych morfologicznie i ekologicznie rodzin pluskwiaków w podrzędzie Fulgoromorpha i obejmuje ponad 180 rodzajów z ponad 650 opisanymi gatunkami. Współcześni przedstawiciele rodziny zaliczają się do 19 plemion i występują w szerokim spektrum środowisk - od półpustynnych po lasy tropikalne na obszarze całego świata. Z eoceńskiego bursztynu bałtyckiego opisano przedstawicieli 4 plemion (Austrini, Elicini, Jantaritambini, Patollini). Z wyjątkiem Elicini (*Tritophania patruelis* Jacobi, 1938), pozostałe plemiona znane są tylko z bursztynu bałtyckiego i podobnie jak fauna współczesna przejawiają duże zróżnicowanie morfologiczne. Jego przejawem jest „issidization syndrom” opisany przez Gnezdilowa (2013) oraz nowo obserwowany „flatoidization syndrom”. Tak duże zróżnicowanie morfologiczne i taksonomiczne fauny bursztynu bałtyckiego i jej „endemizm”, każą postawić pytanie o historię filogenetyczną rodziny Tropiciduchidae.